

prima instanță, Judecătoria Centru, mun.Chișinău

judecător: G. Bivol

instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău

judecători: L.Bulgac, N. Craiu, M.Guzun

instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție

judecători: Sv. Filincova, I. Bejenaru, E. Covalenco, D. Mardari, G. Stratulat

dosarul nr. 3rh-111/2017

3rh-8/2018

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători Iurie Bejenaru, Elena Covalenco, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depusă de Eduard Varzar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eduard Varzar împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014 prin care a fost respins recursul declarat de către Varzar Eduard și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014

c o n s t a t ă :

La 18 februarie 2013 Eduard Varzar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 21 iulie 2006 a depus în adresa Consiliului municipal Chișinău cerere privind acordarea spațiului locativ în temeiul prevederilor art. 38 al. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 118 - XV din 14 martie 2003 în vigoare la acel moment, conform căreia în cazul în care procurorul nu are locuință sau are nevoie de îmbunătățirea condițiilor locative, autoritatea administrației publice locale este obligată, în termen de cel mult un an de la numirea lui în funcție, să î-l asigure cu locuință (apartament sau casă) de serviciu pe perioada de activitate în localitatea respectivă.

Susține că, conform răspunsului din 17 august 2006 i s-a comunicat că în fondul locativ de stat nu se atestă spațiu locativ liber și administrația publică locală este în imposibilitate de a executa prevederile legislației locative în vigoare.

La 14 septembrie 2006 reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, prin care

a cerut obligarea acestuia de a-l asigura cu locuință (apartament sau casă) în raza mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2007, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2008, a fost admisă acțiunea și a fost obligat Consiliul municipal Chișinău de a-l asigura pe Varzar Eduard cu spațiu locativ (apartament sau casă) în raza mun. Chișinău.

La 27 mai 2008 în adresa Consiliului municipal Chișinău a fost expediată spre executare hotărîrea judecătorească din 24 decembrie 2007, care însă pînă în prezent nu a fost executată.

Mai afirmă că pentru perioada lezării dreptului legal al reclamantului de către Consiliul municipal Chișinău și anume 20 august 2006 – 31 mai 2008, Varzar Eduard a avut de suportat un prejudiciu material și moral enorm. Astfel, reclamantul a fost nevoit de a lua în locațiune un spațiu locativ. Conform contractului de locațiune din 05 decembrie 2006, Varzar Eduard a închiriat XXXXX, constituit dintr-o odaie cu suprafața totală de 44,5 mp, inclusiv cea locativă de 15,9 mp. Termenul contractului a fost stabilit de 36 luni, începînd cu data de 01 ianuarie 2007 și pînă la 30 decembrie 2009, la prețul chiriei de 2000 lei lunar. Respectiv, pentru întreaga perioadă de acțiune a prevederilor contractului urma să achite 72000 lei, dar nu mai tîrziu de 28 februarie 2010. În vederea executării obligațiilor contractuale, la 18 februarie 2010 reclamantul a achitat în condițiile prevăzute de contract plata integrală a chiriei pentru întreaga durată a locațiunii și anume 72000 lei, inclusiv 34000 lei pentru perioada 01 ianuarie 2007 – 31 mai 2008, perioadă în care Consiliul municipal Chișinău a admis încălcarea dreptului acestuia la acordarea spațiului locativ.

Totodată, în perioada 20 august 2006 – 31 mai 2008, în care Consiliul municipal Chișinău a admis încălcarea dreptului reclamantului la acordarea spațiului locativ, acestuia i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, exprimat prin suferințe psihice ca rezultat al refuzului Consiliului municipal Chișinău de a-i acorda spațiu locativ, pierderile de efort și a timpului util (de odihnă) la studierea actelor legislative ce reglementează raporturile juridice apărute, la întocmirea și depunerea acțiunii cu privire la asigurarea cu spațiu locativ, necesitatea de a se pregăti pentru participarea la ședințele de judecată pentru soluționarea litigiului și pierderea timpului personal de odihnă și muncă, frustrarea condiționată de statutul reclamantului (procuror), care activînd în organele Procuraturii, era în imposibilitate de a dobîndi și de a exercita drepturile civile, cît și de necesitatea de a recurge la soluționarea litigiului pe cale judiciară.

Astfel, aceste suferințe psihice ale reclamantului constituie un prejudiciu moral ce se compensează, conform art. 1422 al. (1) Cod civil, prin echivalent bănesc în mărime de 15000 lei.

Totodată, conform art. 25 al. (4) al Legii cu privire la contenciosul administrativ, mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pîrîtului, dacă

vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Solicită reclamantul încasarea de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lui Varzar Eduard prejudiciul material de 34000 lei și cel moral de 15000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 noiembrie 2013, a fost admisă parțial acțiunea și a fost dispusă încasarea de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lui Varzar Eduard a prejudiciului material în sumă de 34000 lei și prejudiciul moral de 1000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014, a fost admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, casată hotărârea Judecătorei Centru municipiul Chișinău din 04 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca depusă în afara termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014, a fost respins recursul declarat de către Varzar Eduard și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014.

La 15 ianuarie 2015 Eduard Varzar a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 mai 2015 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Eduard Varzari.

La 02 noiembrie 2017 Eduard Varzar, în mod repetat a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și restituirea cauzei la rejudecare în instanța de recurs.

Revizuentul Eduard Varzari, în motivarea cererii de revizuire a menționat că instanța de recurs prin decizia din 15 octombrie 2014 a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și anume nu a aplicat prevederile legii contenciosului administrativ și a Codului civil, dar a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

În circumstanțele date, instanța de recurs nu a dat răspuns la cele mai importante întrebări formulate în cererea de recurs. A fost lezat și dreptul de proprietate a revizuentului asupra plății chiriei pe care o pretinde de la intimat, ceea ce reprezintă o violare a art. 1 Protocolul 1 din Convenție.

În conformitate cu art. 452 alin. (1)-(1¹) Cod de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire depusă de Eduard Varzar neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 451, alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Totodată, în conformitate cu art. 451, alin. (4) Cod de procedură civilă, nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, la 02 noiembrie 2017 Eduard Varzar, contrar prevederilor art. 451 alin. (4) Cod de procedură civilă, în mod repetat, în baza acelorași temeiuri, a depus cerere de revizuire.

În aceste circumstanțe și luând în considerație că argumentele revizuentului au constituit deja obiect de examinare în instanța de revizuire, precum și faptul că nu se admite depunerea repetată, în baza acelorași temeiuri, a cererii de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Eduard Varzar ca fiind inadmisibilă.

Colegiul judiciar al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. Din aceste considerente, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție statuează că admiterea revizuirii depuse de Eduard Varzar, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii într-o obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată

pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Eduard Varzar, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eduard Varzar împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Elena Covalenco

Dumitru Mardari

Galina Stratulat